2 de gener: Sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,8-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres no us feu dir "guies", perquè de guia només en teniu un, que és el Crist. El més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor. El qui s'enalteixi serà humiliat, però el qui s'humilii serà enaltit».

Sant Basili Magne i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui commemorem dos grans sants, associats entre si per la caritat —en estreta amistat— i per una gran obra teològica. Llur contribució els meresqué el títol de "doctor de l'Església). San Basili Magne (330-379 d.C.) fou bisbe de Cesarea i preeminent clergue del seu temps ("llumener de l'Església"); sant Gregori Nazianzè (329-390) fou bisbe de Constantinoble i conegut com el "Teòleg".

Quina era l'esperança que els mantingué sempre units? Jesucrist! En el seu Nom trobaven llur unió: «El nostre gran nom consistia en el fet que érem cristians, a així ens anomenaven» (Sant Gregori). Juntament amb sant Atanasi i sant Gregori de Nissa, formaren el grup dels "pares capadocis", el treball dels quals fou fonamental per a superar la crisi de l'arrianisme.

Des de la pau de l'Església s'intensifica la producció teològica per tal d'escatir els misteris de la fe. La terminologia, però, encara no estava fixada i no era senzill aprofundir en dits misteris. L'excés de racionalització sobre el misteri de la Trinitat propicià que, al voltant de la figura del Crist, sorgís l'heretgia arriana, la qual —en les seves diverses derivacions— tendia a enfosquir i negar la divinitat de Jesucrist. Quelcom paral·lel acabà succeint també amb la Persona de l'Esperit Sant.

—Aquests sants varen fer resplendir la llum de la Trinitat, tot defensant la fe proclamada en el concili de Nicea (a. 325): un sol Déu en tres Persones iguals i distintes —Pare, Fill i Esperit Sant—, «triple llum que s'uneix en un únic resplendor» (Sant Basili).